

DE MULLA EN DE SCARABEE

De scarabee behoort tot de groep van mestkevers en staat voor vernieuwing, wederopstanding, onsterfelijkheid, potentie, voortplanting en wijsheid.

VERKORTE VERSIE

Hilda Groeneveld
8 juli 2017

Inhoud

	Pagina
Inleiding	3
Hoofdstuk 1	
<i>De gaswinning in Groningen</i>	
Mijn ervaringen met de gaswinning	4
Hoofdstuk 2	
<i>Hoe het beleid m.b.t. de gaswinning past binnen het beleid van de overheid</i>	
Enkele opvallende zaken	7
Het meerjarenbeleid van de overheid	7
Veranderende beleidscultuur	8
Wat is een overheid	8
Conclusies	8
Hoofdstuk 3	
<i>De VN en haar agenda's</i>	
De agenda's en hun doelen	10
De uitwerking van de doelen in het algemeen en in Groningen	10
Wie betaalt bepaalt	12
De nieuwe wereldorde	12
Epiloog	13

Inleiding

In het kort zal ik op persoonlijke titel iets vertellen over mijn eigen ervaringen m.b.t. de gawinning en mijn zoektocht naar de achtergronden van het beleid.

De oorspronkelijke versie van dit verhaal is uitgebreider en voorzien van bronvermeldingen.

Beide versies komen zo spoedig mogelijk op de website.

Vooraf een kort verhaal over de Mulla en de ezel dat Bettie van Veen en ik vijf jaar geleden deelden met de raad van Loppersum: Een buurman kwam naar de poort van Mulla Nasrudin's tuin. De Mulla kwam naar buiten om hem te ontmoeten. "Mag ik u vragen Mulla", vroeg de buurman "Zou ik vandaag uw ezel mogen lenen? Ik moet enkele spullen naar de stad brengen."

De Mulla voelde er niet veel voor om het beest aan deze man uit te lenen, maar wilde ook niet onbeleefd overkomen. Hij antwoordde: "Het spijt me, maar ik heb hem al aan iemand anders uitgeleend." Ineens was op hetzelfde moment de ezel luid en duidelijk achter de muur van de tuin te horen.

"Maar Mulla", riep de buurman: "Ik hoor hem balken achter de muur!"

"Wie geloof jij eigenlijk", antwoordde de Mulla verontwaardigd: "De ezel of je Mulla?"

De Mulla bezit ook een scarabee, een prachtig glimmende scarabee in alle kleuren van de regenboog. Maar hij zit verborgen in de zorgzame hand van Mulla Nasrudin.

de Mulla en beide dieren vormen de rode draad in mijn verhaal.

Toen begin jaren 70 Den Uyl voor de radio vertelde dat jongelui vanaf 18 recht hadden op alles wat voordien nog nooit mogelijk is geweest, heb ik met een dubbele whisky aan de bar in de plaatselijke kroeg voor het eerst getoast op het einde van Nederland.

Later, bij het opengaan van de grenzen van Europa, zei ik hetzelfde van Europa.

Dat het beleid hiervan al veel eerder in gang was gezet, wist ik toen nog niet.

Nicolaaskerk Oldenzijl

Hoofdstuk 1

De gaswinning in Groningen

Mijn ervaringen met de gaswinning

Het leek op een feest toen in de provincie de boortorens als kaarsjes op een verjaardagstaart stonden te branden. Ik dacht: wie verdeelt die taart? En als de bodem naar beneden gaat, wat gaan ze dan doen? Maar me ermee bemoeien kwam niet in me op.

Van het eerste gasgeld is de ruilverkaveling Loppersum/Stedum in gang gezet. Nu snap ik wel waarom, destijds nog niet. Ik was alleen maar verdrietig en boos omdat de organisch ontstane en deels natuurlijke omgeving door de mens werd aangetast.

De omgeving heeft immers een grote invloed op het welbevinden van mensen.

Maar de afvoer van water had voorrang. Het bedrijfsmatig denken voerde de boventoon.

In 2007 heb ik de raad van Loppersum gevraagd een werkgroep op te richten om uit te zoeken welke onderzoeken er bekend waren rondom de gaswinning. Toen daar slechts één persoon op reageerde heeft Rodenboog me gevraagd een aantal burgers bijeen te brengen. Hij zou bij de Provincie pleiten voor een dergelijk onderzoek en bood aan de coördinatie te verzorgen tussen ons en de provincie.

In 2009 is deze werkgroep 'Klankbordgroep Bodembeweging' een vereniging geworden, de GBB.

De Kamer werd door ons in de jaren daarna goed geïnformeerd. Maar echt met de vuist op tafel slaan, bleef uit.

Na de reacties van de overheid op de beving van 2012 zei ik tegen mijn man dat ik oorlogsdreiging voelde. Het KNMI hield geen enquête. De pers kwam vooral met sensationeel berichten. De toon van de overheid waarschuwde me. Als antwoord op vragen kwam nl. vaak: een rits op de mond, een halve waarheid of een nietszeggend antwoord.

Het verhaal in de Sporthal van Loppersum in januari 2013 was tenenkrommend.

Beetje bij beetje werd ik wakker en kwam met mensen in contact die veel meer wisten dan ik op dat moment. Eerst dacht ik: dat kan niet waar zijn. Maar mijn gevoel zei iets anders. Het heeft een half jaar geduurd voordat ik kon accepteren dat het waar was.

Alle kwartjes van de jaren ervoor vielen op hun plek.

Na mijn vertrek bij de GBB heeft mijn zoon voor mij een website opgericht. Hij heeft zelf ook een site die o.a. door de Provincie wordt geraadpleegd: www.bevinggevoeld.nl

Ik begon te lezen en te schrijven. Waarheidsvinding en bewoners informeren waren mijn drive. Het verhaal n.a.v. de Huizingebeving was voor mij persoonlijk heel verhelderend om een beetje zicht op het geheel te krijgen.

Een aantal plannen bedacht met Fred, een goede vriend. Deze zijn niet uitgevoerd, zoals een stuiver per kuub gas voor Groningen. Ook enkele lezingen georganiseerd omdat ik wilde weten wat de achillespees van de NAM was. Dientengevolge opnieuw een werkgroep opgericht. Dit burgerinitiatief is uitgegroeid tot het kennisplatform OMEM (Onafhankelijk Meten Effecten Mijnbouw).

Ik heb het als een voorrecht gevoeld met deze groep te hebben mogen werken. We hebben veel naar buiten gebracht, o.a. de meerwaarde van tiltmeters en de noodzaak van onderzoek naar de gevolgen van

bevingen op de ondiepe bodem. Over tiltmeters is een motie ingediend die Kamerbreed is aangenomen maar door de minister niet is uitgevoerd, nog erger: de uitvoering daarvan is neergelegd bij Alders die de zaak tracht te traineren.

Een achillespees dus.

En de overheid die door de mand valt.

Tijd rekken, meevoelen en beleefd zijn lijken hun opdracht. Zo doordacht en niet-Gronings.

De andere achillespees betrof het nalaten van (praktijk)onderzoek naar de ondiepe ondergrond en welke gevolgen bevingen hierop kunnen hebben. Hier is nooit onderzoek naar gedaan.

Ik heb geleerd dat geologie een ontzettend mooi vak is en dat Groningers daar eigenlijk veel meer van zouden moeten weten. Dat Peter van der Gaag iedere keer opnieuw gelijk krijgt is voor mij logisch.

De overheid doet voorkomen of ze het beste met ons voor heeft. Ik heb hierover ernstige twijfels. Wanneer dit wel zo was, zouden ze onderzoek hebben laten doen naar wat wel onderzocht kan worden: het meten van de relatie tussen bevingen en schade en de relatie tussen bevingen en zakkingen met behulp van tiltmeters.

Tot voor kort is ook onvoldoende onderzocht naar wat er in de ondiepe ondergrond gebeurt. Nu blijkt dat van der Gaag van alle kanten het gelijk krijgt, wordt de overheid/NAM ineens actief.

Hij blijft bescheiden ondanks een enorme staat van dienst en in het buitenland door experts al jarenlang gezien wordt als zeer deskundig op het gebied van geologie en hydrologie. De waarheid komt uiteindelijk hier ook wel boven drijven.

De overheid en NAM met hun ingenieursbureaus gaan tot het naadje, totdat er weer iets ontdekt wordt. Dan lijkt het of ze het zelf al lang wisten.

Steeds meer wetenschappers krijgen gewetenswroeging. Dat kan niet anders.

Ook is de Technische Commissie BodemBeweging twee keer bij OMEM geweest. We hadden een tweetal klachten ingediend bij de Nationale Ombudsman en moesten de leden van de Tcbb eerst horen. Dat hebben we geweten. Een slechter toneelstuk heb ik nog nooit meegemaakt. Ook wel vermakelijk. Maar voldoende kennis van de ondiepe ondergrond ontbrak, net als trouwens bij de Commissie Bodemdaling Groningen. Hoe kun je als Tcbb de minister informeren wanneer echte kennis van de ondiepe ondergrond ontbreekt? Naast belangenverstrengeling verweten we hen hun slechte communicatie m.b.t. het bezoek van de heer Haak over tiltmeters. Na een jaar gaven ze eindelijk toe dat deze meters een toegevoegde waarde hadden m.b.t. het vaststellen van schade. En daarna werd het weer stil. Geen aanbeveling, geen handreiking, alleen verveelde gezichten en stilte.

‘De overheid heeft zich onvoldoende gerealiseerd hoe groot het effect van de aardbevingen was’, zei Rutte vorige maand. Wie gelooft hem nog?

Het vertrouwen in de Mulla verdwijnt. Wat heeft hij trouwens in zijn linkerhand?

Het feest begint nu pas echt.

Hele dorpskernen moeten worden gesloopt want woningen ouder dan 1920 zijn reeds benoemd als niet te versterken. Ze zijn niet bestand tegen zwaardere bevingen.

Wanneer het versterken van een dergelijke woning meer kost dan de waarde ervan, wordt sloop overwogen.

Om het versterken goed te laten verlopen valt de Crisis en herstelwet sinds 1 juli 2015 onder de Omgevingswet.

In hoeverre de Omgevingswet en de Deltawet elkaar overlappen of aanvullen, is nog volstrekt onduidelijk. Bovendien kunnen de overheden tussentijds veranderingen aanbrengen.

En er is nogal wat aan de hand.

- De zeedijken die in 2012 al 15 cm gezakt waren, de bodemdaling die veel groter blijkt en de stijging van de zeewaterspiegel die, zij het nu nog in mindere mate, daar nog eens overheen komt.
- De zeedijken die zwak zijn en bovendien onvoldoende beschermd tegen bevingen. Waarom geen evacuatieplan met een uitkoopregeling voor hen die het gebied willen verlaten?
- De waterhuishouding die ernstig wordt verstoord door bedrijven, particulieren of overheden.
- Versterken dat gebaseerd is op bedachte contourlijnen en niet op reële metingen met tiltmeters die de werkelijke schade rechtstreeks in beeld kunnen brengen.
- De onwil van de overheid door deze niet in te zetten.
- De mantra 'aardbevingsschade' die er bij de bevolking sinds 1983 bewust is ingeprent.
- Erfgoed dat volgens Alders letterlijk mag vervallen tot ruïnes. *"We moeten keuzes maken, je kunt niet alles bewaren."*

"Volgens eigen rapportage van interne NAM stukken zal er geen aantoonbaar patroon te vinden zijn. Door de fractures in het Groninger gasveld en de weerkaatsing van aardbevingsgolven op deze fractures en op de onderliggende zeer harde aardlaag, het z.g. Rotliggend, is het door de interferentie van aardbevingsgolven volstrekt onvoorspelbaar welk huis op welke plaats door beschadigende bevingsgolven getroffen gaat worden. Het zoeken naar een patroon is dus vrijwel onmogelijk aangezien deze golven zich volledig chaotisch in de ondergrond voortplanten. De uitwerking van deze golven aan het aardoppervlak, daar waar onze huizen staan, is dus totaal onvoorspelbaar." Bron: Peter Nauta; <http://www.co2ntramine.nl/gerommel-gasberaad-en-hans-alder/#more-3229>

Een Malinese jihadist is aangeklaagd wegens het vernielen van erfgoed, in Groningen wordt dit door de overheid gebagatelliseerd.

- Enz. enz.

Bovendien, ieder weldenkend mens weet dat de staat kosten voor herstel en versterken nooit kan en gaat betalen. Waarom dan toch net doen als of? Om te kunnen blijven winnen?

De kern van veel frustratie is te weten dat je bedrogen wordt door je eigen overheid.

Maar de Mulla weg uit mijn bestaan? Dan valt mijn hele geloof om. Onmogelijk.

De vier Heemskinderen

Hoofdstuk 2

Hoe het beleid m.b.t. de gaswinning past binnen het beleid van de overheid

Enkele opvallende zaken

In het rapport 'Gebouwschade Loppersum' stond o.a. dat intensiteit VI – VII (op de EMS-schaal) de **meest maximaal** te verwachten intensiteit in dit gebied is.

Het KNMI heeft altijd volgehouden dat de intensiteit bij de Huizingebeving die een jaar na het verschijnen van het rapport plaatsvond, VI was. Hier was ik het pertinent mee oneens. Ondanks dat we Dost persoonlijk tijdens een door ons aangeboden etentje hierop aanspraken en zeiden dat hun onderzoek vele hiaten had, bleef het KNMI bij haar standpunt. Later, in 2015 stond in het rapport van Arcadis dat de intensiteit tussen VI en VII was. Dit houdt in dat de maximale intensiteit dus VII was. Hoger dan intensiteit VI is volgens de Raad van State echter niet acceptabel.

Maar een uitspraak van de RvS is blijkbaar in Nederland niet van belang.

In het rapport Gebouwschade stond ook dat onzekerheden die inherent zijn aan de aardbevingen zelf, zullen blijven bestaan. Dit is dit voorjaar na een 4 jaar durend onderzoek door NAM bevestigd.

Het SodM heeft NAM onterecht een boete opgelegd. Adriaan Houtenbos heeft hiertegen terecht geprotesteerd. De boete van €3 miljoen is snel terugverdiend en aangezien overheid en NAM beide belang hebben, is het uitstellen van de werkelijkheid winstgevender dan de boete.

Bijna alle bestuurders, zowel provinciaal als lokaal, laten zich niet tot nauwelijks technisch informeren. Ook niet door onafhankelijke onderzoekers en rechters. Ik noem hierbij net name hoogleraar en oud-rechter Jan van Dunné, de enige geodeet van Nederland Adriaan Houtenbos en de in het buitenland wel gewaardeerde Peter van der Gaag.

De Tcbb en de Commissie Bodemdaling worden daarentegen, ondanks hun gebrek aan kennis over de ondiepe ondergrond wèl geraadpleegd, nog erger: mensen worden naar deze instanties verwezen.

In de Kamer ontbreekt sinds het verdwijnen van Eric Smaling ook de kennis van de geologie. Onbegrijpelijk, in een land dat ooit de grootste gasvoorraad ter wereld had.

Maar de Mulla gaat ervan uit dat hij wordt geloofd.

Het meerjarenbeleid van de overheid

Aan de ene kant doet de overheid haar best de leefbaarheid te vergroten, maar dan zou tegelijk aan de basisvoorwaarden moeten worden tegemoet gekomen: een eerlijke behandeling en eerlijke informatie.

In werkelijkheid lijkt het te gaan om **een verdienmodel**.

In het overzicht van het *Meerjarenprogramma* 2016 staat o.a. over Groningen letterlijk dat de zogenoemde **Noorderruimte** als proeftuin voor toepassing van nieuwe producten, **concepten en diensten** functioneert.

Dat in onze regio als living lab (levend laboratorium) regio oplossingen niet alleen bedacht en ontwikkeld worden, maar ook door bedrijven worden toegepast en getest in een reële omgeving met gebruikers. Dat door deze manier van testen en verbeteren producten en diensten ontstaan die kunnen worden **vermarkt** en geëxporteerd naar de rest van Europa en verder en dat Groningen als **levend laboratorium** bijdraagt aan de groei van de concurrentiekracht van Nederland.

Tot dusver het meerjarenprogramma 2016 van de overheid.

Ik hoorde van iemand die goed op de hoogte is van wat er speelt dat de ogen vanuit de hele wereld op Groningen zijn gericht.

Nu begrijp ik ook waarom.

Veranderende beleidscultuur

In Groningen ervaren we aan de lijve de start van een veranderende beleidscultuur, waarin met name banken en bedrijven de dienst uitmaken en bestuurders in hun greep zitten en/of er deel van uitmaken. Maar van de burgers weet bijna niemand wat er werkelijk gebeurt.

Wanneer je naar Groningen kijkt dan is het duidelijk dat deze koers niet veel goeds belooft.

De stem van de overheid en het bedrijfsleven is in Groningen koud en kil.

Het klinkt als een cd, digitaal, zonder boven en ondertonen.

En waarom houdt de Mulla zijn hand zo beschermend om de scarabee?

Wat is een overheid

De **overheid** is het hoogste bevoegd gezag op een bepaald territorium of grondgebied.

Maar gezag betekent iets anders dan macht.

1. Gezag betekent oorspronkelijk en intuïtief: een natuurlijk gegeven, je hebt het of je hebt het niet. Deze term valt niet in wetten onder te brengen. **Gelegitimeerd gezag is een contradictio in terminis.**
2. Een andere mening over gezag is het mogen instrueren van anderen met hun instemming. Zonder deze (rechtstreekse) toestemming is er sprake van '**macht**'.

Gezag en macht zijn dus tegengestelde begrippen met tegengestelde effecten.

Gezag wordt als prettig ervaren en macht als negatief.

Wanneer in een land macht wordt uitgeoefend verdwijnt het vertrouwen.

Bijvoorbeeld: wanneer burgemeesters hun handtekening plaatsen, dan is dit een vorm van gezag zonder rechtstreekse toestemming van de bevolking. Dit betekent dus dat zij dit niet namens de Groningers doen. Bovendien zijn burgemeesters niet gekozen. Zo is de overeenkomst 'Vertrouwen in herstel, herstel van vertrouwen' een fictie, en doet denken aan het gedrag van de Mulla die gebruik maakt van zijn macht. Dit geldt ook voor de handtekeningen onder het meerjarenprogramma waarmee de term 'aardbevingsschade' mede door hen bekrachtigd is.

De democratie in Nederland wordt met de dag minder geloofwaardig.

Conclusies

We zijn voor wat betreft kennis over de gevolgen van de gaswinning terug bij af: niets is zeker.

Onderzoek dat er toe doet, is bewust nagelaten.

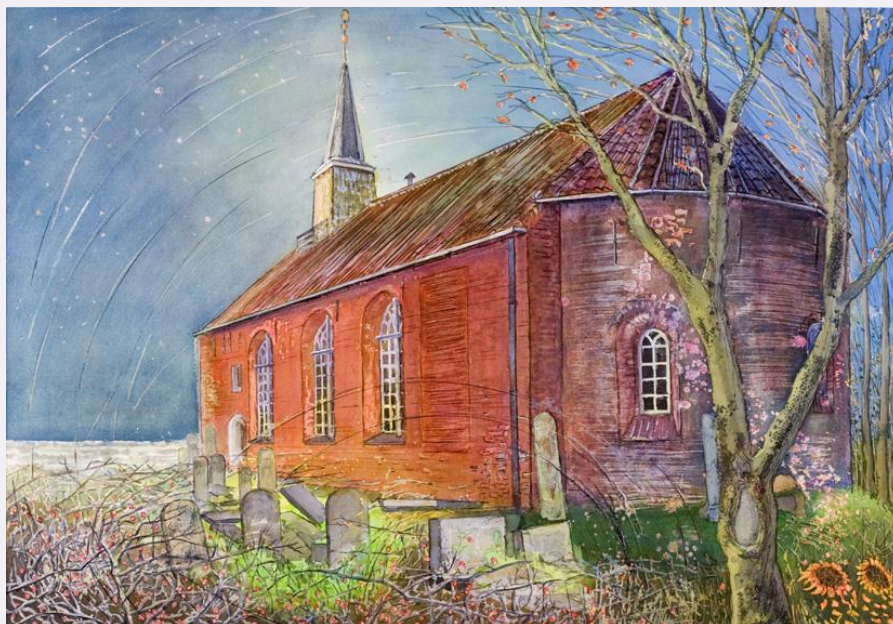
De termen 'gezag', 'staat', 'soeverein', 'regering' en vele andere worden gebruikt al naar gelang het doel dat gediend wordt.

Bepaalde rijkstaken worden gedecentraliseerd en weggehaald bij het parlement en verschoven naar regio's. Maar beide zullen ze zich moeten houden aan internationale afspraken. Er is tegelijk internationaal sprake van een toenemende centralisatie van belangrijke regels en taken.

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is een verklaring en een internationale aangelegenheid waartegen geen hoger beroep via een rechtbank mogelijk is, omdat het een verklaring is en geen wet. Met de toestand in Groningen weten ze zogenaamd geen raad, omdat een dergelijke situatie zich nog nergens anders heeft voorgedaan.

Nederland lijkt op dit moment een gewone/ordinaire politieke BV en wordt steeds duidelijker een onderdeel van een groter geheel. Nederland is gebonden aan Europa en de Verenigde Naties en heeft verplichtingen aan allerlei bedrijven en organisaties. Geld en macht spelen zo goed als overal de hoofdrol. Dit komt in Groningen aan het licht.

De overheid voelt voor steeds meer mensen niet meer als aanvaard gezag, maar als macht die gevormd is uit een kleine groep invloedrijke personen uit politiek en bedrijfsleven met een agenda die ver van de burger afstaat.

Mariakerk Oosterwijtwerd

Hoofdstuk 3

De VN en haar agenda's

Deze week las ik dat de VN een uitspraak deed over de rechten van de mens in Groningen.

Deze uitspraak klinkt opbeurend, maar het is de vraag of het effect heeft. Op de site van 'Europa nu' staat: *"De uitspraken van het Hof zijn definitief en **bindend** voor de betrokken staten."* Maar ook: *"Die gebondenheid kan **soms** leiden tot de noodzaak algemene maatregelen te treffen, bijvoorbeeld een wetswijziging."*

De VN is echter ook een organisatie die zich met heel andere zaken bezig houdt.

De agenda's en hun doelen

Geregeld hoorde ik mensen praten over een agenda van de VN maar kon het niet geloven. In Agenda 21 streefde men naar het reduceren van de menselijke bevolking met maar liefst 85%.

Deze waarheid was te groot en niet acceptabel voor mijn mind. Een complot- theorie noemde ik het, een leugen. Groningers zijn over het algemeen niet zo gewend aan grote leugens. En complot-denken dat wil je toch niet?

Maar het bleef jeuken: de VN en leugens? Er moest toch iets aan de hand zijn. Als leugens te groot zijn om te kunnen geloven kon het wel eens goed mis zijn.

Ondertussen eist de Mulla dat ieder hem gelooft en koestert zijn schat die volgens hem en zijn volgelingen iedereen op de wereld vooruitgang brengt, en voorspoed en vernieuwing, potentie, en wijsheid.

Nederland moet luisteren. Luisteren naar Brussel, naar de Verenigde Naties en naar bedrijven.

De VN vraagt niet om toestemming, maar geeft een opdracht die de hele planeet verplicht om te voldoen aan een agenda met 17 werelddoelen inzake duurzame ontwikkeling en 169 specifieke doelstellingen, ontworpen om onze wereld radicaal te veranderen. Ze worden gezien als de belangrijkste wereldwijde afspraken om de levens van mensen te verbeteren.

Deze agenda heet Agenda 2030 - als opvolger van Agenda 21 - ziet haar voornaamste doelen gerealiseerd voor 2030.

Maar heel weinig burgers weten wat over hun hoofden wordt beslist. Toch is deze Agenda 2030 al in onze lokale overheden geïmplementeerd via de Vereniging Nederlandse Gemeenten.

Lokale en regionale overheden staan in deze agenda centraal. Hoe worden de taken van de nationale overheden ingevuld als ze moeten voldoen aan de eisen van derden?

De uitwerking van de doelen in het algemeen en in Groningen

Volgens de VN kunnen de doelen alleen maar worden geregeld op mondiale schaal. Dit hebben 'we samen besloten' volgens de stem van politiek. Daarom moeten we ook samen betalen. De gelden voor het uitvoeren van dit immens grote en jarenlang voorbereide plan komen o.a. via landelijke belastingen.

Dat het samen met elkaar is 'afgesproken' houdt in dat overal ter wereld geluisterd dient te worden naar een soort 'wereldregering', de nieuwe **wereldorde**. Deze term wordt via de radio en kranten steeds vaker geïntroduceerd.

Hoe bedrijven en overheid met ons omgaan en het een en ander uitgewerkt wordt, komt in Groningen aan het licht. De mentaliteit t.a.v. de gevolgen van de gaswinning is keihard, hoewel er nog keurig netjes wordt

gecommuniceerd. Het klopt juridisch allemaal, maar het deugt niet. Er is van alles beloofd, maar er wordt ondertussen gewoon ordinair geroofd.

Het economisch belang gaat boven alles. En dan heb ik het nog niet over het gigantisch grote afvalprobleem.

Er hangt een grauwsliuier van list en bedrog over onze provincie.

We moesten veel gas afnemen, en snel. In 1962 reeds door minister de Pous geroepen. Exxon, Shell en overheid zagen het geld al binnenstromen.

We moesten consumeren, hypotheek afsluiten, afhankelijk worden.

Veel midden- en kleinbedrijven kwijnen weg. De ZZP'er wordt in het ongewisse gelaten, de vrije huurmarkt treft velen. Er zijn zoveel voorbeelden, iedere dag komen er meer bij.

Het Neo-liberalisme, d.w.z. het kapitalisme van de vrije markt heeft groteske vormen aangenomen.

Kijk hoe grote bedrijven mensen manipuleren met hun reclame en lobby's.

Hoe we gedwongen worden diensten af te nemen waar we absoluut geen belang bij hebben. Te gek voor woorden, betalen voor iets waar je niet om vraagt.

De overheden laten het allemaal gebeuren. Het is wel duidelijk: de overheid, de banken en de grote bedrijven hebben een ongezonde relatie met elkaar.

We kunnen hun manier van omgang met mensen zien als een preludium van wat voor elders gaat gelden.

De visie komt van links, maar de uitwerking is extreem rechts.

Bij een van de doelen staat: **“Het bedrijfsleven is een essentiële partner in de vergroening van de economie.”** Maar vanaf de start van de agenda in 1992 was de koers duidelijk anders. Nog steeds wordt gas gewonnen en verkocht, diesel gepromoot, en is vliegen belachelijk goedkoop. En wordt het kopen van spullen elders voor iedereen verleidelijk gemaakt.

Een doel is ook: het uitwerken van economische strategieën gericht op duurzame ontwikkeling met oog voor een **balans tussen de sociale, ecologische en economische belangen.**

Tot nu toe is in Groningen van een dergelijk beleid van bovenaf weinig sprake.

Wel ontstaan hier gelukkig eigen initiatieven van burgers en het midden- en kleinbedrijf. Het MKB bv. heeft de voedselstroom van een big laten onderzoeken. Het beest kwam na omzwervingen door heel Europa terecht in Spanje, waar de prijs van €40 naar €500 was geklommen. De boeren willen nu meer afzet in eigen regio. Zo ging het ook immers altijd al.

Biodiversiteit wordt ook gepromoot. Maar nog nooit zag onze provincie eruit zoals nu: enorme weilanden als groene biljartlakens. Is het promoten van grootschalige landbouw wat bedoeld wordt? Alle landen indelen in regio's waar geld verdiend kan worden, zonder de bewoners ergens bij te betrekken? En zeggen dat het anders helemaal fout gaat in de wereld? Wat is dit voor arrogantie?

De intentie lijkt prima. De doelen bevatten positieve elementen. Het is noodzakelijk om duurzamer met de wereld om te gaan, om een stedelijke omgeving gezonder te maken, om meer samen te werken tussen gemeente, inwoners, stichtingen, initiatieven en bedrijven.

Bij de Agenda 2030 is echter geen risicoanalyse bekend zoals en goed bedrijf betaamt.

Nergens wordt ooit gesproken over mogelijke negatieve gevolgen.

Een essentiële omissie. En er gaat nogal iets mis.

Iedereen waarschuwen helpt nauwelijks. Het is allemaal te gemakkelijk, het geeft te veel comfort en het lijkt zo veilig. Ondertussen worden steeds meer mensen slachtoffer van het systeem.

Is deze scarabee eigenlijk wel een scarabee? Waarom glimmen de schildjes zo mooi?

Wie betaalt bepaalt

De banken spelen een hoofdrol, weliswaar schijnbaar op de achtergrond. Maar de grondslag voor deze agenda is natuurlijk het geld. Geld dat wereldwijd zijn waarde moet zien te houden.

Eerder werden meer waardepapieren uitgegeven dan dat er goud in voorraad was. Nu hebben deze papieren zelfs geen enkele dekking meer. De banken scheppen geld, fiatgeld, een soort monopoliegeld. Zolang ieder hier in gelooft, gaat het goed. Volgens de uitspraak van een kort geding, is kasgeld geen wettig betaalmiddel meer. Sterker nog: er zijn plannen om kasgeld uit het systeem te halen.

Grote bedrijven omzeilen via Nederland op grote schaal belastingen: 4000 miljard euro wordt door Nederland gesluisd, via lege brievenbusfirma's die niets toevoegen.

Bij aanbestedingen die allemaal Europees geregeld zijn, vallen kleinere bedrijven structureel buiten de boot.

Internationaal opererende bedrijven als o.a. Witteveen+Bos, Arcadis, Antea worden betrokken bij beleidsmatige besluiten (zoals in Groningen). We mogen er dan van uit gaan dat dit ook voor de rest van Nederland geldt.

In Groningen voeren de grote bedrijven samen met de overheden zelfs de regie. De wetenschap is hier ook van afhankelijk.

Universiteiten worden door de grootindustrie 'gesponsord'.

Mijnbouwbedrijven krijgen een carte blanche van de overheid om de eerste 5 jaar hun gang te kunnen gaan zonder dit openbaar te hoeven maken. Staat in de mijnwet.

Dat veel grote bedrijven en instellingen op enigerwijze gelieerd zijn mijnbouw, de energiewereld en de overheid valt niet te ontkennen. Het geeft weer hoe nauw de banden zijn tussen de overheid en grote bedrijven.

De 'overheid' lijkt in Groningen ook alleen te bestaan uit de ministeries EZ en Financiën.

Wereldwijd hebben banken en multinationals de macht naar zich toegetrokken. Via de overheden, het rechtssysteem (handelsverdragen), via groepen als de Bilderberg, enz. Ze zijn langzaam gestart met hun machtspolitiek. Voor en tijdens WO2 is b.v. – zonder het te hebben laten toetsen aan de Belgische Grondwet door het Belgische Grondwettelijk Hof – de Benelux al voorbereid met als doel: een gemeenschappelijke monetaire en handelspolitiek. En volgens Marcel Messing die afstudeerde in de antropologie, filosofie en godsdienstwetenschap, was de totstandkoming van de EU ondenkbaar zonder de Bilderberggroep. Nederland is sinds de oorlog in wezen een provincie van Amerika.

De macht wordt met de dag groter. Er wordt dan ook op grote schaal gewaarschuwd voor mogelijke negatieve gevolgen, o.a. door David Icke en Marcel Messing.

De Nieuwe Wereldorde

De presidenten van Amerika noemden de nieuwe wereldorde altijd in hun inauguratierede. Het staat ook op het dollarbiljet, rondom het teken van de vrijmetselarij. Amerika zucht onder de machtigste bank ter wereld: die van de Rothschild. De bank is de baas, niet het Witte Huis. Wereldwijd hebben de banken en de multinationals de macht overgenomen. Zij staan boven de politiek. Dit betekent ook boven de landen die zich verenigd hebben, de VN. De macht wordt groter en de democratie verdampt, hoewel het lijkt alsof de regio's meer democratische rechten krijgen. Maar deze rechten betreffen vooral het oplossen van problemen, niet het meebeslissen over welke kant een regio uit wil, dus het meebepalen van het beleid. Het uitrollen van de Nieuwe Wereldorde laat in de praktijk iets anders zien dan ons wordt voorgeschoteld.

Hoe valt het anders te verklaren dat met het vergaren van macht de welvaartsverdeling minder en de vrijheid door de totale controle van bovenaf teruggedrongen wordt?

Verhalen over de wereldoverheersing zijn altijd afgedaan als een verzonnen samenzwering. Helaas is dit niet het geval. Het is een feit dat banken samen met grote bedrijven overal ter wereld al jarenlang een prominente rol spelen en dat de nieuwe wereldorde er aan komt.

Alle goede doelen lijken zo vooruitstrevend en mooi. Maar let op, de scarabee is de beruchte vlag die de lading dekt en zwijgplicht een afdoend middel met daaraan gekoppeld een topzwaar juridisch stelsel.

De dunne vernislaag van leugens en illusies verdwijnen.

De Mulla is een monster geworden.

De scarabee laat zijn ware aard zien. Het is een ordinaire mestkever die uit is op voldoende voedsel voor zichzelf en zijn nageslacht.

De geldwolf

Epiloog

We leven in een schijnbaar verstoorde wereld. Marcel Messing verwoordt het als volgt: *“Twistend en twitterend (‘kwetterend’) bevindt zich onze ‘beschaving’ op de rand van de door onszelf gecreëerde afgrond der zinloosheid. Verweesd en verdwaasd. Talloze mensen zijn de betekenis van het leven kwijtgeraakt en verdoven zich in een roes van materialisme, amusement en je-leeft-maar-één-keer-filosofie”.*

Gelukkig worden steeds meer mensen zich bewust van waar we mee bezig zijn.

De wereldorde denkt grootschalig. Grootschalig denken houdt in: elimineren van uitzonderingen. De menselijke maat is dan niet meer de leidraad. Anders gezegd, mensen die niet meedoen of niet in het systeem passen zijn niet meer veilig.

In een groeiend aantal landen hebben bedrijven het al openlijk voor het zeggen: Paraguay , Venezuela, Zuid-Afrika en een aantal andere Afrikaanse landen en Noord-Korea.

Werknemers staan wereldwijd onder grote druk. Krijgen burn-outs. Ze kunnen geen kant op. Kinderen worden op jonge leeftijd op school al geconfronteerd met competentie en presteren, ze worden alleen maar voorbereid op het materieel functioneren in de maatschappij.

De integriteit van ons lichaam komt in de knel.

De spirit verdwijnt, de eigenheid/soevereiniteit van de enkeling staat onder druk. Mensen worden eigendom van banken en de staat en tegelijkertijd opgezaaid met schuldgevoelens omdat het elders in de wereld verder zo slecht gaat.

Maar in werkelijkheid zijn we niemands bezit en hoeven hier ook niet in mee te gaan.

Ik kan me niet voorstellen dat onze bestuurders en ambtenaren zonder meer achter een wereldregering staan. Velen zullen er, als idealist misschien een heilig geloof in hebben.

Misschien worden mensen onder druk gezet? Worden ze verleid en zijn daarna chantabel? Worden hun gangen nagegaan? Zijn ze daarom hun vrijheid kwijt? Zijn ze lid van een club en zijn er handtekeningen gezet? Committeren mensen zich zonder besef te hebben waaraan en kunnen niet meer terug? Alles is mogelijk.

Waarom die geheimzinnigheid? De ellende in Groningen duurt al langer dan WO2. Hoe is dit in vredesnaam mogelijk? Al die leugens, loze beloftes, exorbitante winsten die naar elders gaan?

Alleen bedrijven, bestuurders, juristen en ambtenaren die ingepakt zijn of lijken te zijn, bepalen wat de rechten en plichten zijn.

Maar we willen toch allemaal vooruitgang, duurzaamheid, eerlijke verdeling en vergroening? Zo’n prachtige scarabee? Wat heel veel mensen echter niet zien is dat hij een dun laagje vernis op zijn schilden heeft. Dat niemand dit mag ontdekken, dat hij beschermd wordt om zijn ware aard te verhullen: een gewone mestkever die zijn bolletje mest zo groot als de wereld wil maken, met als gevolg dat de rechten van gewone burgers en de menselijke maat er onder verpletterd worden.

Met het afhankelijk zijn van fondsen van bedrijfsleven is er geen zeggenschap meer over de besteding van verdiend geld en is de democratie dus verleden tijd.

De door overheden gecultiveerde angstcultuur maakt een grote groep mensen bereid te luisteren naar een sterke macht. We worden bang gemaakt en daarna wordt veiligheid geboden. Maar alleen liefde biedt veiligheid, angst niet.

De tegenstand is te groot om te bevechten. Met geweld bereik je het tegenovergestelde. Kijk naar de revoluties in Frankrijk en Rusland, waar de rijke machtshebbers daarna de teugels nog strakker aantrokken. Voor eigen gewin.

Wat kun je dan doen?

Er niet in meegaan b.v. Dit kan door aan te geven dat we liever kleinschalig investeren, in kleine windmolens, volkstuinten, biologisch boeren, minder consumeren, kleinere winkels, kleinere aannemers, ruilhandel, enz.

Laat niet toe dat het contant geld verdwijnt, of organiseer zelf een 'betaal'middel, bv. door ruilklassen. Geef aan dat je privacy verkiest boven een modern mobieltje of slimme meter waarmee straks alles mogelijk is. Dat je aan het nu geldende gezag eisen stelt over hoe met mensen hoort te worden omgegaan. Doe dit dan vooral met anderen samen. Er zijn voldoende alternatieven.

Ga vooral lezen. Er is voldoende te vinden van betrouwbare schrijvers.

Laat je niet langer manipuleren. Doe gewoon niet meer mee, geweldloos om geen rechtvaardigheid te geven om het leger in te zetten.

Geloof niet alles wat de media ons vertellen. Pas op voor controle van bovenaf.

Het enige wat we hoeven te doen is NEE zeggen tegen zaken die niet goed voelen, dwars tegen alle regels van fatsoen ingaan en je hart te volgen.

Daarom roep ik onze lokale bestuurders op niet langer zonder meer aan mee te werken aan het systeem.

Je kunt ook dat wat er aan de hand is, accepteren. Het donkere is er altijd geweest, en het licht is altijd sterker. De tools die de wetenschap hanteert zijn niet in staat om andere zaken dan materiële te onderzoeken. De niet stoffelijke wereld bestaat natuurlijk uit veel meer.

Jaap Hiddinga, chemisch ingenieur en fysicus zegt: *"Ieder weldenkend en welvoelend bewust mens erkent dat het leven vol illusies zit. De mens zoekt maar blijft met die eeuwenoude vraag zitten: als het leven één grote illusie is, wat is dan de werkelijkheid?"*

Wat Messing zegt is heel nuchter: *"Alle onuitgewerkte gedachten en handelingen worden opgeslagen. Niet als een mind-controlmiddel van een kosmische big brother, maar als een kwantumfysisch gebeuren dat vanuit het grondeloze zijn alles in evenwicht brengt wat in de golfstroom van de tijd onevenwichtig en disharmonisch is geworden."*

Als kind wilde ik altijd weten wat echt waar was. Het is belangrijk om vragen te stellen, dan komen de antwoorden ook. Ik heb dit zelf meegemaakt. Het begrip tijd is relatief. Ons lichaam is een zend- en ontvangstation en kan de onstoffelijke wereld ervaren. Alles grijpt in elkaar en is met elkaar verbonden. Het gezonde verstand leeft in ons hele lichaam en niet alleen in de hersenen. We noemen dit intuïtief denken. Het cement van de samenleving woont niet in de denkwereld van de ego's.

Je kunt denken het hele DNA te kunnen beïnvloeden, maar de ware kennis blijft voor de wetenschap verborgen.

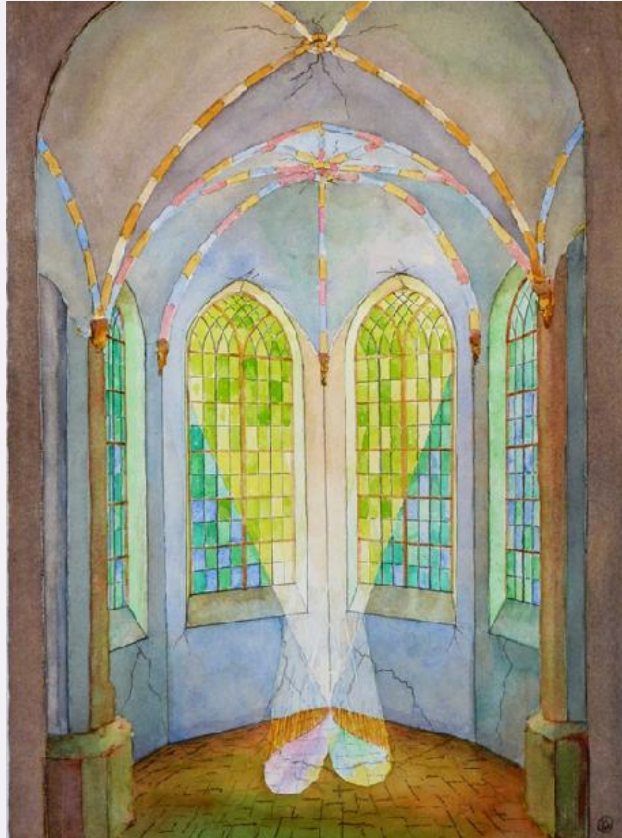
Hierover waakt de echte scarabee.

Ik doe dan ook een oproep aan iedereen om uit het hoofd naar het hart te gaan.

Middelstum 8 juli 2017

Tekst: Hilda Groeneveld,

Schilderijen: Kees Wolthuis

De projectie